

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четвартка и Суботы кромѣ русскихъ съятъ о 5-й год. поп. Литер додатокъ „Бѣлъ“ въ найзмѣнѣніи, поѣстейъ выходить по 2 печат аркѣю кожо 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца. Редакція Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи засыпаются лишь на посредне застерьженье. Глашанія призываются по цѣлѣ 6 кр. бѣль однократки початион, въ рубр. „Надблатан“ по 20 кр. а въ Рекламы и пропаганда вольный бѣль порта. Предпѣту и кинераты призываются: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣниа Навензассе & Vogler, Wallischasse 10; M. Dukes, Klemmengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Навензассе & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Нарії Agence Havas. Въ Ростовѣ Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, поштовій градѣ и „Газети Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул. д. Ралли 9.

Дѣло

Запросини до предплаты на рокъ 1886.

Съ новымъ 1886 рокомъ починається се-
мий рокъ выдавництва „Дѣла“. Якъ доси,
такъ и на будуще „Дѣло“ буде вѣрно и свято
стояти при величії и едино спасительнѣмъ
прапорѣ народнѣмъ, буде свѣдомо та неустрани-
мимо боротись за правду руску съ всѣми во-
рогами Руси и прокладати дороги до успі-
нного розвою и поступу въ рускому житю
народнѣмъ. „Не разоряти, а будувати!“ —
се той окликъ, що шимъ руководилось „Дѣло“
бѣль самого початку свого засновання до піны, —
той окликъ повторяємо сего днія середь цѣлого
омути намагаючихъ разорити Русь нашу еле-
ментовъ. Маємо певну въ Бозѣ націю, що и
намъ сильне хибне до дальшої працѣ и па-
тріоту Галицкої Руси такъ само широ пода-
дуть намъ свою помочну руку, якъ доси!

„Дѣло“ буде виходити, якъ дотеперь,
три рази на тиждень, въ второкъ, четверкъ и
суботу. Предплата на „Дѣло“ висосить на
мѣсяць 1 зр., на $\frac{1}{4}$ року 3 зр., на $\frac{1}{2}$
року 6 зр., на рокъ 12 зр. Съ „Бібліотекою
найзнаменитшихъ поѣстей“ (4 аркушъ на мѣсяць) на $\frac{1}{4}$ року 4 зр.,
на $\frac{1}{2}$ року 8 зр., на рокъ 16 зр. — Сами „Бібліотека
найзнаменитихъ поѣстей“ коштує
на $\frac{1}{4}$ року 1 зр. 25 кр., на $\frac{1}{2}$ року 2 зр.
50 кр., на рокъ 5 зр.

Новій Предплатники „Бібліотеки
найзнаменитихъ поѣстей“ на р. 1886 одержать поча-
токъ поїстія „Набіль“ Альфонса Доде даромъ.

Предплату належить пересыпати найлуч-
ше переказомъ на адресу: Администрація
„Дѣла“ у Львовѣ.

Вибіръ члена Видѣлу краевого.

Справа вибору члена Видѣлу краевого
по довгихъ короводахъ закінчилася вчера, и
закінчилася черезъ коптестацію розныхъ об-
ставинь лучше, анѣжъ первѣстю можна було
вадятьтись, бо выбраний Русинъ и членъ ру-
скаго клубу, советникъ Теофілъ Бережниц-
кий. Історія сего вибору цѣкава, и мы по-
даємо єй тутъ въ головныхъ чертахъ.

Коли передъ двома роками ново зобрав-
шійся Соймъ мавъ вибирати цѣлъ Видѣль
краевый, деяторъ зъ польскихъ пословъ на
згромадженю „коїа вѣщаніск-ого“ заявили,
що треба зробити Русинамъ уступку (1) и
вибрati на одного заступника члена (1) Видѣлу
краевого Русина. Нато отповѣдли ру-
сکи послы (устами п. Лѣнинського), що ви-
бръ заступника не отповѣдає зовсімъ потреб-
амъ и достоинству руского народу, и за-
жадали що-пайменше выбрали одного члена. Всльдѣ за тимъ рускій клубъ поставивъ сво-
имъ кандидатомъ послу Романчука. Болѣшть
польскихъ пословъ не згодилася однакъ на то
жаданье а вимовлялася тимъ, що всѣ дотепе-
ршній члени Видѣлу краевого добре сповили
свой обовязокъ и належить ихъ всѣхъ на-
чово вибрati, не оминаючи інѣкого, имею-
чио не оминаючи старенкого Подлевскаго, выбра-
ного зъ куріи сельскихъ громадъ; коли-бы
однакожъ якъ мѣсце опорожнилось, тогдь, ка-
зали, буде можна вибрati Русина. Рускій по-
слы отже не взяли удељу въ виборѣ, а Поля-
ки вибрали покійного Подлевскаго; лише
коміканадать голосовъ пало на п. Романчука.
На одного зъ заступниківъ выбрали Русина,
п. Сынгалевича, который принявъ сей виборъ,
и въ наслѣдокъ того мусівъ уступити зъ ру-
ского клубу.

Сего року по смерти Подлевскаго стали
зарахъ деяторъ польскии послы убѣгати о
порожненіи посаду; найбільшій шансъ мали гр.
Сципіо и а-ръ Мадейскій. Часть Поляківъ, о-
собливо зъ клубовъ центральни и теперішніи
їївичъ, була за виборомъ Русина, маршалокъ
Аркъ Зубликовичъ протегувавъ п. Сынгалевича,

дотепершнаго заступника члена. Рускій клубъ,
знаючи, що виборъ не бѣль него зависить, о-
тягався стъ поставленьемъ своего кандидата, а
постановивъ чекати предложенія польскихъ клю-
бовъ. Коли однакожъ польскій газети и павѣть
одна руска („Новий Проломъ“) стали тое о-
тяганье представляти такъ, що будь-то рускій
клубъ не може на одного кандидата згодитися,
и коли вже надходивъ часъ вибору члена въ
Соймъ, приступивъ рускій клубъ до назначення
своего кандидата. Зобралося съмъ членовъ клю-
бу; не явилися толькъ д-ръ Антоневичъ, ко-
трый (помимо заповѣдного засѣдання клубу
змушений бувъ виїхати зъ Львова), и п. О-
хримовичъ, котрий того днія не явилися на зас-
ѣдання Сойму и не можна було єго отшукати.
Всѣ згромаджений повзали одноголосно ухвалу,
помѣщену въ попередній числѣ „Дѣла“, и
одноголосно поставили своимъ кандидатомъ п. Романчука. Однакожъ клубъ рускій не робивъ
собѣ ілюзій, що зможе дѣйстю своего канди-
дата переперти: дѣль хотѣть толькъ застерьгти
свою повагу и зазначити свое становище. А
щоби не загородити дороги до можливыхъ пер-
трактаций съ польскими клубами, котрий бы
могли на виборъ п. Романчука не годитися
але пристати на виборъ іншого члена руского
клубу, ухваливъ заразомъ рускій клубъ (въ
4-ї точцѣ), що готовъ „въ разѣ отмінного
а поважного предложенія іншихъ клубовъ вйті
съ ними въ порозуміннѣ“. (Клубъ рефлек-
тувавъ въ такомъ разѣ именно на виборъ п. Бережницкого або п. Лѣнинського). О тихъ
своихъ ухвахахъ увѣдомивъ рускій клубъ за-
разъ всѣхъ Русинівъ пословъ и членовъ Сой-
му, межи ними и обохъ владыкъ, а оттакъ и
всѣхъ клубівъ польськихъ.

Въ наслѣдокъ того запросивъ метрополи-
тичъ всѣхъ рускихъ пословъ на спільну на-
раду въ той справѣ, въ суботу по засѣданню
Сойму. Зѣйшли, окрѣмъ членовъ клубу и
метрополита, що послы Сынгалевичъ, Кашевко
и о. Ковальскій. Метрополитъ заявивъ, що
виборъ п. Романчука не давъ-бы перепертися,
бо за нимъ була-бы лише болѣшть клубу центр-
альному, але правиця ему зовсімъ противна и
уважає его за падо острого, острійного на-
вѣтъ д-ръ Антоневича. Можливий кандидатъ
Русини, — казавъ даліше метрополигъ, —
були до падавна толькъ п. Сынгалевичъ и
Кашевко, а теперъ сов. Бережницкій; я самъ,
— додавъ, — въсказавъ бувъ приватне свое
мінне за о. Мандичевськимъ, теперъ же раджу
згодитися на п. Бережницкого. П. Романчуку
отповѣвъ на то, що бувъ зъ своєї сторони
зовсімъ не рефлектує на свою кандидатуру,
що и доказавъ власне острійшимъ своїмъ
виступленіемъ въ самомъ остатній часѣ;
бувъ зовсімъ задоволений доказомъ довѣрія
руского клубу, о котрому ему єдино ходило.
П. Охримовичъ заявивъ, що и ему предкладано
зъ польскої сторони виборъ, але коли дѣ-
знався, що въ такомъ разѣ мусівъ-бы, посли
давній уставови въ Видѣль краевому, зре-
чися свого мандату посолського до радиа
державної, тогдь зрезигнувавъ зъ своєї канди-
датури. Інші члени руского клубу (п. о. Стічинській и Лѣнинській) висказали, що цѣлъ
клубъ рускій радиа бы пріймивъ виборъ п. Бережницкого въ такомъ разѣ, коли-бы виборъ п. Романчука оказався неможливимъ до пере-
ведення. О. Качала указавъ, що доси нема-
ніяко заявленія бувъ іншихъ клубовъ (котрій
и не всѣ єще увѣдомленіи о ухвахахъ руского
клубу), отже рускій клубъ не може отсту-
пити бѣль своєї ухвалу; впрочемъ самъ клубъ
що парадится. Послы розбѣглися безъ рѣше-
ння, а рускій клубъ, отбувши въ сей часъ по-
тому свое засѣдання, постановивъ лишитися
на-разѣ при своїй першостій ухвалѣ и вы-
жидали заявленія іншихъ клубовъ.

Въ вечерь того-же днія зѣйшли поль-
ски послы зъ селької курії на довѣрочну
нараду. Ставлено чотири кандидатури: Поля-

ківъ Мадейского и гр. Сципіона и Русинівъ
Бережницкого и Сынгалевича. П. Бережницкій
одержавъ (именно за впливомъ намѣстника)
найбільше голосовъ.

Въ неділю въ вечерь отбулися зборы
всѣхъ сельскихъ пословъ, вже разомъ съ Ру-
сипами. Безпосередно передъ сими зборами
мали рускій послы нарады и постановили, зѣ
взгляду на шансы вибору п. Бережницкого,
солидарно на него голосувати, однакожъ съ
отповѣднимъ заявленьемъ. Заразъ за тимъ от-
булося голосованье на пробу. На 61 голосу
(межи тими 9 голосовъ руского клубу), п. Сынгалевичъ 27 голосовъ, 2 картки були по-
рожні, 13 пословъ не явилися на згромаджен-
ніе. По оголошенню результату голосовання
заявивъ д-ръ Антоневичъ въ імені рускихъ
пословъ, що рускій клубъ поставивъ бувъ
кандидатуру п. Романчука, однакожъ теперъ,
видачи неможливості єї переведенія а маючи
поставлену кандидатуру свого члена п. Бережницкого, годиться на сего-жъ и солидарно
на него голосувавъ; мусить однакожъ вира-
зити свій жаль, що інші клубы єго ухвали
зъгнорували и єму не отповѣли.

Въ понеділокъ передъ засѣданьемъ Сойму
результатъ вибору здавався все ще непевнимъ,
бо большість правиць, помимо своєї неудачи
попереднього вечера, все ще стояла за п. Сын-
галевичемъ. Однакожъ енергичнимъ намовамъ
намѣстника, а такожъ гр. Альфреда Потоцкого
и метрополита удалося наклонити многихъ зъ
ней такъ, що лише 14 отдали свои голоси
на п. Сынгалевича а 6 отдали картки порожні;
на п. Бережницкого упало 44 голосовъ.

Результатъ той, недавно ще несподіван-
ний, пояснивъ львівській дописуватель „Neue
freie Presse“, котрий найчастійше буває добре
по-інформованій, тимъ, що въ наслѣдокъ от-
кінення комісією школи внесення п. Романчука
поставивъ межи найумбрештіїніїи
Русинами таке розъярене, що Поляки узнали
за політично, якъ рекомпензату, выбрать од-
ного зъ Русинівъ до Видѣлу краевого; однакожъ
(щоби показати, що се роблять толькъ
зъ ласки, а не въ узаннію управлення Руси-
нівъ) умовилися власне не выбрать того, ко-
того рускій клубъ поставивъ.

Мы передовсімъ мусимо, заробивъ съ ру-
сикимъ клубомъ, зазначити, що способъ, въ якій
польскій послы перевели сїї виборъ, мусить
Русинівъ вразити. Навѣть тамъ, де въ рѣчи
жаданьемъ Руси гадали додогти, мусили въ формѣ
заявити свою польсько-папську гордостъ и зъ-
гнорували жадань руского клубу!... Що до
самої рѣчи, то всѣ Русини зъ выбору п. Бережницкого
можуть бути толькъ задоволенії. П. Бережницкій
вийшовъ до Сойму якъ кандидатъ руского центрального комітету, а та-
кожъ при сегорбчихъ виборахъ до радиа дер-
жавної большти мѣсцевихъ комітетовъ ста-
вила єго кандидатуру, котру і центральний
комітет рускій бувъ-бы затвердивъ, якъ-бы
не завзятій опоръ стороною другого рус-
кого кандидата д-ра Антоневича, зъ котрими
дякій павѣть сказали: „волити Антоневичъ
перепасти, інѣкъ Бережницкій перейти“. Въ
рускому клубу соймовому єсть п. Бережниц-
кій заступникомъ предсвідителя, а хотій пу-
блично лише разъ виступавъ съ бесѣдою (въ
оборону вибору д-ра Іскрицкого), однакъ все
вѣрно и солидарно державъ и голосувавъ съ
прочими рускими послами. О виборѣ на члена
Видѣлу краевого ажъ до остатнаго часу не
убѣгався и виборъ сїї завдачу, якъ мы вже
згадали, головно щасливій констеліації обста-
вина. Досвѣдченій, честній характеръ п. Бережницкого, загальне довѣріе, яке придбавъ
себѣ якъ соївникъ судовий не толькъ въ
цилії Самбірському але і въ сусѣдніхъ

округахъ, і дотепершнє его поступованье въ
Соймѣ дають, по-при отповѣднії его квали-
фикації на члена Видѣлу краевого, зовсімъ

Предплатна на „Дѣло“ для Австроїї: для Россії:
на цѣлый рокъ . 12 зр. на цѣлый рокъ . 12 рубл.
на півъ року . 6 зр. на півъ року . 6 рубл.
на чверть року . 3 зр. на чверть року . 3 рубл.
съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
на цѣлый рокъ . 16 зр. на цѣлый рокъ . 16 рубл.
на півъ року . 8 зр. на півъ року . 8 рубл.
на чверть року . 4 зр. на чверть року . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . 5 зр. на цѣлый рокъ . 5 рубл.
на півъ року . 2-50 на півъ року . 2-50 р.
Для Заграждя, окрѣдно Россії:
на цѣлый рокъ . 15 зр.
на півъ року . 7-50 зр.
на чверть року . 3-75 зр.
съ дод. „Бібліотеки“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . 19 зр. на цѣлый рокъ . 6 зр.
Поодиноко число компл. 12 кр. а.

достаточну поруку, що на сїмъ новомъ а не-
легкимъ становищи отповѣсть потребамъ и
надїямъ Русинівъ.

Видѣль „Народної Рады“

працюючи невинно по мысли программи,
назначенії статутами „Народної Рады“, зоб-
равъ уже доси доволъ матеріалу до висн-
ення нынішної нашої ситуації, порушивъ и
роздѣлавъ богато спрощъ, живо дотыкаючихъ
наше житїе народне. Многи працѣ Видѣлу
„Народної Рады“

Речь посла Николая Сачинского,

изложенная на сеймъ краевомъ днѣ 17 грудня.

Мое виновное иле на цѣли, спровадить доходы мѣщанскаго фонду школьнаго, изъянутый изъ школьнаго кара, до природного иль зборника; ино бывъ зарядомъ на цѣли усугубити тую аномалию, что захотитель отдаша зарядъ своего мѣщанина постановленому контролюорови и надзорному, котрого опбода истигруція зробила кураторомъ, не имѣющими владѣнія въ коммунистическомъ господареваніе его добромъ. Хочу про то зарядъ наѣтъ добромъ отдать самому властителю и подать карнимъ грошамъ признаненіе таке, котре поднеродомъ ясною разсюю примусъ школьнаго, а прѣтъ уображенъ дѣтимъ школьнаго и малоимѣющими забезпечненіемъ хоща въ части можнѣстїи користати зъ добродѣствъ школы. Шо се послѣдне рѣчъ дуже важна, се ясно; что се рѣчъ кончина, то легко доказати.

Школа народна — ее институція, въ потребѣ грубаго обробленія памѧти, что має послужити до фундаментальнаго будовы нашої будущности. Ясныи отже ѿть, что чимъ больше такихъ институцій, тымъ на широкой обширѣ дастся вести культурнаго робота. Чимъ больше скрого материала до обробленія той институція дастася, тымъ больше надѣй, что богато доброго и до згаданон будовы здороваго материала приспособится.

Фреквенція школы — то мѣра си пожиточности. Забезпечнити школы икъ наѣчненнѣшю фреквенцію, се единъ зъ наѣважнѣшихъ и наѣконечнѣшихъ обовязокъ уставодавства школьнаго. Уставодавства школьнаго у всѣхъ державахъ Европы, а въ наѣважнѣшихъ часахъ и отновленыхъ революціяхъ цивилизациіи въ Азіи, поднероди школьнаго людеве примусъ школьнаго. И наша основна устава школьнаго ступнула на той подставѣ, а краева устава, поставивши въ 17 артикулѣ принципъ бесплатнаго науки, завела примусъ школьнаго и заострила его грошевыми кары, мимоходомъ оказавши, павѣть за высохими въ отношеніи до материального положенія большои части нашої школьнаго людности.

Але Панове! Мимо бесплатнаго науки и маю такъ высохими кары, фреквенція въ школахъ нашихъ займае послѣ выказовъ статистическихъ доперна третє мѣсто въ концѣ въ порѣвнанію съ другими коронными краями, и то павѣть теперъ, коли съ побѣльшениемъ числа школьнаго въ послѣднѣхъ лѣтахъ фреквенція въ загалѣ мусѣла забольшилась. Побѣла выказъ ц. к. центральной статистической комиссіи змоглося у насъ число школьнаго въ часѣ бѣ 1875—1882 р. въ 2.351 на 2.882, а фреквенція подокочила зъ 26% на 55%. Въ Чехахъ змоглося число школьнаго въ той же періодѣ и лишь съ 341, а фреквенція зъ 88%, на 97%. Огъ ляка рѣзница!

Зъ спровадзанія ц. к. Рады школьнаго краевою за 1883/4 р. переконуюсь однакожъ, что въ той же отнешеніи школьнаго не побѣлились. На 712.172 дѣтей, обовязанныхъ до школьнаго науки (622.188 до щодеаніи, а 89.984 до недѣльной) побирало науку леди 413.448 дѣтей. Се значитъ, что 288.000 дѣтей, т. е. мала половина въ загалѣ числа дѣтей въ вѣцѣ школьнаго въ мѣщаностяхъ, въ которыхъ есть школа, не побирають школьнаго науки. Прѣтъ есть и то цѣкавымъ, что на тыхъ 288.000 дѣтей, не побираюющихъ школьнаго науки, 120.000 увѣльнили саміи рады школьнаго мѣщанъ. 120.000 увѣльненыхъ на 336.607 дѣтей фреквенціующихъ школьнаго народнаго, съ выключеньемъ школьнаго вѣдроевъхъ!

Не диво отже, что подчастъ коли въ Чехахъ прирѣстъ выказанныхъ окружныхъ радами школьнаго дѣтей обовязанныхъ до школы, змогся бѣ 1875—1882 р. о 22.932 головѣ, то въ Галичинѣ побѣла выказъ окружныхъ радъ, число то зменшило съ 86.158 головѣ.

Думлю прѣто, мои панове, что надѣйши хвиля выѣздити причину сего сумнаго объяву, шо мимо бесплатнаго науки и примусъ школьнаго фреквенція школьнаго въ нашомъ краю не подношится, правильно, а упаде.

Панове! Переводится вже у насъ люде высокого тону въ изъясненіи засады, послѣ которыи хлопови школа не потребна для того, бо якъ воѣ становутъ письменными, то нѣкто не схоче погонячимъ або настукомъ буты. И въ наѣважнѣихъ верстахъ давнѣи упередженія помаху щезаютъ и каждый чуе потребу бѣдѣ элементарной науки. Одно, шо стоять на перешкодѣ забольшено фреквенцію, — се тѣснѣ обставнини щоденаго жити большои части нашихъ оселанъ и мало-мѣщанъ. Смѣю можу сказать, что половина тыхъ, шо дѣтей снохъ не посыпаютъ до школы, не мають и за то датину убрать, а тымъ менше купити ю учбники школьнаго.

Зъ досвѣду знаю ако предѣдатель мѣщанской

рады школьнаго, шо наѣбнѣшай тѣ громады най-юсь, шо и я самъ добра не знаю, якій ужитокъ въ сехъ грошахъ робито? Они суть пада уставы власностю школы, т. е. мѣщанскаго школьнаго фонду, призначеннаго въ першой линіи за диповиціи дотацій, а понеже дополненіе дотацій спочиная на окружныхъ а свентуально на краевомъ фонду, то на юажды способъ, будо бы цѣкавымъ дозбадити, коли тигару зъ того тагулу выѣзланого, упало зъ краевого фонду черезъ то, шо они покрываются въ частіи доходами въ грошахъ карныхъ? А се треба бы тымъ больше знать, якій ѿсть активный станъ тыхъ мѣщанскихъ фондовъ и въ якій способъ они завѣдуются, шо, якъ вѣдомо, въ мысль §. 11 инструкціи, карни гроши отдаются до рукъ урядовъ податковыхъ, приспособленіи на рахунокъ окружныхъ фондовъ, пынутъ оттакъ до касть окружныхъ радъ школьнаго, а тутъ, якъ исторично звестно, пануе таїкъ хаосъ, шо хто знае, чи не уросте небазовъ легенда о мышахъ, котрыи въ касахъ окружныхъ радъ школьнаго съ надзвѣчайно предилекцію позѣдѣли коли не гроши, то рахунки зъ тыхъ гроши. Въ предѣданныхъ намъ сумаріюахъ доходовъ въ разходовъ зъ фондовъ окружныхъ радъ школьнаго нѣкто не годенъ разслѣдити въ подробности, якъ суть доходы мѣщанскихъ.

Крайна отже пора зробити на той же полнѣдѣльнице для заспокояння совѣсти хоч-бы смихъ лишь администраторовъ сихъ фондовъ, тымъ больше, шо и §. 43 инструкціи (для окружныхъ радъ школьнаго) жадає заложенія и провадженія окремого катастру для каждой школы зъ особна, точного означенія флюктуаціи мѣщанскихъ школьнаго фондовъ и спровадзанія о той же до краевої Рады школьнаго.

Будо-бы вправдѣ для замкненія усть властителямъ сихъ фондовъ наймоднѣшше оказать: "Schwam d'Губер", але по мой думцѣ належало бы сихъ чорѣшити, шо на будуче карни гроши вплывали лишь до касть мѣщанскихъ радъ школьнаго съ признаньемъ, шоихъ якъ наѣбнѣшнѣе ужито для интересовъ просвѣты, школы и молодежи школьнаго, а именно для улекшненія школьнаго фреквеція. Того домагаєся загаль земельства, а я прошу вѣсть, панове, внесеніе мое бгослати до комиссіи школьнаго, шо на случай, коли згодите на мысль мою засадицу, внесла бъ себѣ отповѣднѣй змѣни параграфъ обовязуючий теперъ уставы.

Соймъ краевый.

XII. Засѣданіе зъ 17 л. грудня 1885.

Пос. Менцинскій поставилъ внесеніе, що петиція о будову зелѣнницѣ въ Стрѣлю на Бережаны до російской границѣ придѣліти комиссіи зелѣнничѣ, котра вже уконституувалася, выбравши предѣдателемъ п. Гросса, а заступникомъ п. Гоншена.

Потомъ отчитано нова петиція (доси вно-сено вже 671), зъ которыхъ важнѣшай и цѣкавѣшай: Рада громадска въ Денисовѣ о перемѣнѣ тамошнога школы на 2-класову. — Товариство христіянськихъ купцѣвъ и промысловцѣвъ въ Львовѣ о заведеніи державної школы промысловцѣвъ и о вѣдѣльнице выѣду торговельного при политехніцѣ въ Львовѣ. — Рада громадска въ Пѣтритицахъ о запомогу на будову школы. — Марія Велічковска, вдова по священику, о запомогу. — Громада Чашинъ, въ пов. синецькѣ, о запомогу на внутрѣшнєе урядженіе школы. — Гром. Глубоке о позичку и запомогу на будову школы. — Мѣсто Сгрѣй о заведеніе тамъ суду окружнаго. — Выѣдъ пов. въ Стрѣлю о вѣдѣльнице Махлиницѣ зъ староства въ Жидачевѣ и суду пов. въ Журавнѣ, а о приолученіе до староства и суду въ Стрѣлю.

Одоляя отчитано внесеніе п. Жука-Скаршевскаго о резолюцію, взыщаючи право на земли, аби кары школьнаго вислишили разомъ зъ бранки вѣдѣльнице. — Принявъ такоже позичку и запомогу на будову школы. — Вѣдѣльнице о позичку и запомогу на будову школы. — Мѣсто Сгрѣй о заведеніе тамъ суду окружнаго. — Выѣдъ пов. въ Стрѣлю о вѣдѣльнице Махлиницѣ зъ староства въ Жидачевѣ и суду пов. въ Журавнѣ, а о приолученіе до староства и суду въ Стрѣлю.

Зъ порядку дневнаго Соймъ спровадзаніемъ комиссіи культуры краевої спровадзаніемъ Выѣду кр. о поприпюю предпремію меліораційныхъ, а опбода по. Сѣчнійскій мотивуясь свое внесеніе, аби кары школьнаго вислишили до бранки вѣдѣльнице. — Сѣчнійскій мотивуясь свое внесеніе, аби кары школьнаго вислишили до бранки вѣдѣльнице. — Сѣчнійскій мотивуясь свое внесеніе, аби кары школьнаго вислишили до бранки вѣдѣльнице.

Дальше Соймъ на внесеніе Выѣду краевої ухваливъ удеїти право побору мысль деяньїмъ рады и выѣдламъ повѣтовымъ, обшаремъ дѣбрскимъ и громадамъ. — Принявъ такоже внесеніе комиссіи культуры краевої, аби въ краевої школѣ въ Микулчинѣ о перенесеніе рогатки зъ Микулчини до Подлесеніи, надѣ петицію же мѣстечка Подлесенія, аби зместа рогатку середъ мѣстечка, перебовъ Соймъ до порядку дневнаго. — На внесеніе п. Козьебродскаго о змѣни §. 26 громадскога ординациіи выборчої передавъ Соймъ Выѣдлови кр. до разгляду и поставленія отповѣднаго внесенія на наѣбнѣшай сеїніи Сойму.

Підѣ конецъ залагоджено по вѣдѣльнице внесеніе розныхъ комісій. Погорѣльцамъ громады Дубибы, въ пов. бобрецѣкѣ, удеїти 140 зр. запомоги и бготуплено правителству аби просбу о бготованнѣ имъ податку. — Еманія Скаршевскаго, вдовѣ по учителю, удеїто 100 зр. одноразової запомоги.

XIII. Засѣданіе зъ 19 л. грудня 1885. Зъ петиції цѣкавѣшай и важнѣшай: Выѣдль регуляція Днѣстра. — Рада школьнаго пла-Прускъ о замѣнѣ тамошнога школы фінансову земѣнницѣ изъ Стрѣля до рос. границѣ. — Рада школьнаго въ Пѣтритицахъ о бу-Рады школьнаго и громадска въ Поморанахъ о по-вичку и запомогу на будову школы. — Мешканцы села Тарнавицѣ, пов. надвібринськаго, о хо-Выѣдъ пов. (мѣжъ тими, "турецкій") о ревізію привилѣй австро-угорскаго банку.

Намѣстникъ п. Ф. Залескій забравъ го-мановица, Гнонівскаго и Скаршевскаго, внесеніе Ради 1 и 4 грудня дотычно галицкихъ земѣнницѣ. Пов. Романовичъ інтерпелюванъ трансверзальнѣй въ устнѣхъ зносинахъ службо-двоціпінніхъ, при веденію слідомъ гуманітарніхъ інституцій заради земѣнницѣ. На то отповѣдае п. намѣстникъ: Зарядъ земѣнницѣ держито постановъ §. 7 ста-туа организаційного; той §-ъ выразно поста-новляе, шо цѣлѣ внутрѣшнєе дѣловодство має бготуватись въ языцѣ нѣмецкому; польского языка опѣрѣвъ уживанія нѣмецкого языка на земѣнницѣ въ спрѣвѣннѣ отражниківъ, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языцѣ нѣмецкому, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-галицкїй дирекції руху, аби дотычно нѣмецкого языка отрігніють, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языка нѣмецкого, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-галицкїй дирекції руху, аби дотычно нѣмецкого языка отрігніють, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языка нѣмецкого, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-галицкїй дирекції руху, аби дотычно нѣмецкого языка отрігніють, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языка нѣмецкого, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-галицкїй дирекції руху, аби дотычно нѣмецкого языка отрігніють, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языка нѣмецкого, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-галицкїй дирекції руху, аби дотычно нѣмецкого языка отрігніють, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языка нѣмецкого, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-галицкїй дирекції руху, аби дотычно нѣмецкого языка отрігніють, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языка нѣмецкого, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-галицкїй дирекції руху, аби дотычно нѣмецкого языка отрігніють, котріи не знають нѣмецкого языка. Зарядъ земѣнницѣ державныхъ не може бготувати бѣ языка нѣмецкого, тымъ бѣше, шо войскова адміністрація привязує до него ве-лику вагу. Впрочемъ якъ бы то бѣло нещастье для самого персоналу земѣнницѣ державныхъ въ краю, коли бъ на случаѣ вѣйни адміністрації висадківъ на земѣнницѣ трансверзальнѣй въ земѣнницѣ: недовѣренію вѣйни на реліацію одного зъ ін-г

Наконец комісія петиційна здала справу петиції о. Григорія Чайковського та інших членів турчанської ради пов'товою та товариства "Народної Ради" в Турці від 1885 р. незаконного урядовання та марнотратної господарки прошевою тої "вченої" ради пов'товою в Турці та на її внесень. Сейм ухвалив перелік се діло Видѣлові кр. до урядування від 1885 р. устави о реорганізації пов'тових.

Последнє XIV-те заєдання перед сенатом відбулося в понеділок, сего тижня. Зтого відноса на другий раз. Найдієвішим предметом був вибір члена Видѣлу краєвого. Ось справа говоромаширо від північної вогуї статі. На той же заєдання ухвалено діло "Кудок" родильничихъ" 1000 зл. субвенції.

Посоль Львівський виготовивъ сліду ю пітерпелю до п. намісника:

Актами справи карной Відціла Еловицкого о переступленії зв. S. 488, 491 та 496 закона карного, а именно протоколомъ розправи головної зв. дні 7 листопада, в 5 грудня 1885 до ч. 21.395 в ц. к. Суд пов'товомъ місько-делегованою секції III у Львові переведено, доказано яно, що ц. к. староста Флехнер въ Золочеві позовивъ собі скликати оконо 100 начальниківъ громадъ до ц. к. Староства на день 30 мая 1885 відъ то въ цілі доручена имъ карты легитимаційнихъ, а de facto въ цілі недозволено агаташа на рбъ кандидата гр. Томи Стадницкого.

Посля збізняння заприсяженихъ ов'дківъ: Симеона Юркевича, Дмитра Ващкова, Онуфрія Вельгана, Семка Костева, Яцка Вацлюка, Юрка Кухара та Ліва Цвєльского приликувавъ п. Флехнер яко ц. к. староста до своєї канцелярії поодиноку начальникъ громадъ, а отсылаючи кожного по карту легитимації до комисара Еловицкого казавъ: "Памятайго голоувати на того кандидата, котрого вкаже вамъ п. комисаръ.

Панъ Вацлавъ Еловицький знову яко ц. к. комисаръ въ своїй канцелярії, вручаючи карты легитимації війтамъ, такъ до кожного промовливъ: "Памятай, що тутъ розходиться о выборъ посла. Правительство поставило на кандидата гр. Стадницкого, а друга партія ц. Рожанковського. Голосуя на гр. Стадницкого, бо інакше будешь записаний въ староствѣ въ чорній книжцѣ, а до того Рожанковський єсть ворогомъ Найаснішого Пана и Найаснішого, "Ржову"; онъ єсть вправдѣ такимъ урядникомъ, якъ я, але школа, що бьть той мундуръ носять; Рожанковський ворогъ нашъ найбільший. Ты єсть урядникомъ, то ты повиненъ староству служати. Якъ бы вы на Рожанковського голосували, то буде для васъ ціле нещастіе, — буде вамъ то неспірто, будете карані екзекуціями, війско буде на васъ наступати, жадна відъ васъ не пріймется рекламація. Рожанковський єсть канцелистъ, нічо не знає, нічо не значить, бьть солома, батярь. Якъ будете на Рожанковського голосувати, то зашишту вісъ и будуть вамъ школити."

Пресія на виборцівъ зв. сторони ц. к. староста буда такъ страшна, що війти по вислуханю такої бесіди жалувались словами: "Насъ такъ мучать, якъ давайше за віру христіанську".

Подписані запитують про те Високе Правительство: чи знає о повышахъ надъужитахъ ц. к. старости Флехнера та комисара Еловицкого, — чи готове ихъ покликати до строгої отвѣтчальності за безправне обмежене свободного права голосования виборцівъ, — чи гадає запобігти відъ будущістю подобнимъ неправнимъ поступами своїхъ органівъ, котрій черезъ те упадуть на повазі въ очахъ загалу.

Слідуетъ підписи.

ДОПИСИ.

Зъ Станиславова.

(Загальний Зборъ товариства "Рускихъ жінокъ въ Станиславовѣ" отбувся якъ було заповідено, 14 (26) листопада 1885. По отвореню Збору Емілія Нечайєвна прочитала спроводженіе зв. діяльності Видѣлу.

Роботи приготовлючі та організаційні полагодженіе півдико. Оттаки старався Видѣл розбудити жити товарище міжъ Русинами а разомъ ізъ замілованьми до всѣго, що родне, устроївъ въ зимѣ 1885 р. пять вечериць літературнихъ: тамъ були отчати въ рускій історії та літературі, про етнографію та въ науку природнихъ, кожного разу були декламації въ нашихъ азаметнішихъ постіль, читано важнійшій оповідання, щоби на нихъ вірнутись більшу увагу. (Підроби спроводженіе зв. 32 числа "Рівні" въ 1885 р.) Дні 9 (21) мая 1885 р. устроївъ Видѣлу вечериць въ память великого історика та патріота Николая Костомарова: Емілія Нечайєвна читала про житіє, філантропію посідінні хімії та похорони, Софія Бучинська про заслуги на поля рускої історії, Камілія Литвиновична про поета Костомарова та Наталія Литвиновичевна отдельно змінила поета Костомарова.

Софієвъ Митусацъ. (Близше о тоймъ въ "Дѣлѣ" ч. 53 въ 1885 р.) Члени та гости збиралися численно на той вечериці та займалися пильно всіми справами, що були посвідчені. На двохъ ширшихъ нарадахъ въ літній ср., въ котріхъ взяло участь такожъ велике число членівъ та патріотівъ въ поза товариства, нараджувавши Видѣла надъ основаньмъ бурсу дівочою въ Станиславовѣ, въ управою товариства "Рускихъ жінокъ". Майже всі приєднанії, що така бурса доконче потребна, та що товариство повинно поробити въ наїскерце, приготовлено до відкриття тої бурси. Много особъ забирають голосу въ той справѣ, а Вл. о. Литвиновичъ въ довіді основної промовѣ представивъ акт розвивавши міжъ бурса бурса въ Станиславовѣ, въ управою товариства "Рускихъ жінокъ".

Последнє XIV-те заєдання передъ сенатом відбулося въ понеділокъ сего тижня. Зтого відноса на другий разъ. Найдієвішимъ предметомъ бувъ вибіръ члена Видѣлу краєвого. Ось справа говоромаширо відъ північної вогуї статі. На той же заєдання ухвалено діло "Кудок" родильничихъ" 1000 зл. субвенції.

Посоль Львівський виготовивъ сліду ю пітерпелю до п. намісника:

Актами справи карной Відціла Еловицкого о переступленії зв. S. 488, 491 та 496 закона карного, а именно протоколомъ розправи головної зв. дні 7 листопада, в 5 грудня 1885 до ч. 21.395 в ц. к. Суд пов'товомъ місько-делегованою секції III у Львові переведено, доказано яно, що ц. к. староста Флехнер въ Золочеві позовивъ собі скликати оконо 100 начальниківъ громадъ до ц. к. Староства на день 30 мая 1885 відъ то въ цілі доручена имъ карты легитимаційнихъ, а de facto въ цілі недозволено агаташа на рбъ кандидата гр. Томи Стадницкого.

Посля збізняння заприсяженихъ ов'дківъ: Симеона Юркевича, Дмитра Ващкова, Онуфрія Вельгана, Семка Костева, Яцка Вацлюка, Юрка Кухара та Ліва Цвєльского приликувавъ п. Флехнер яко ц. к. староста до своєї канцелярії поодиноку начальникъ громадъ, а отсылаючи кожного по карту легитимації до комисара Еловицкого казавъ: "Памятайго голоувати на того кандидата, котрого вкаже вамъ п. комисаръ.

Панъ Вацлавъ Еловицький знову яко ц. к. комисаръ въ своїй канцелярії, вручаючи карты легитимації війтамъ, такъ до кожного промовливъ: "Памятай, що тутъ розходиться о выборъ посла. Правительство поставило на кандидата гр. Стадницкого, а друга партія ц. Рожанковського. Голосуя на гр. Стадницкого, бо інакше будешь записаний въ староствѣ въ чорній книжцѣ, а до того Рожанковський єсть ворогомъ Найаснішого Пана и Найаснішого, "Ржову"; онъ єсть вправдѣ такимъ урядникомъ, якъ я, але школа, що бьть той мундуръ носять; Рожанковський ворогъ нашъ найбільший. Ты єсть урядникомъ, то ты повиненъ староству служати. Якъ бы вы на Рожанковського голосували, то буде для васъ ціле нещастіе, — буде вамъ то неспірто, будете карані екзекуціями, війско буде на васъ наступати, жадна відъ васъ не пріймется рекламація. Рожанковський єсть канцелистъ, нічо не знає, нічо не значить, бьть солома, батярь. Якъ будете на Рожанковського голосувати, то зашишту вісъ и будуть вамъ школити."

Оба спроводданія принято до відомості. Потому велася довша діскусія надъ внесенiemъ п. Камілѣ Литвиновичевною, аби змінити статутъ въ той спробі, що цвіле товариства відъєднаніє: а) помаганье біднимъ учасникамъ, дівчатамъ черезъ запомоги а въ даномъ случаю черезъ залишеніе въоспиталища "Лівобічного"; б) піддерживанье та піднесене обряду церковного черезъ украшенніе церкви". Поне же до вмѣнії статуту потребно присутності 2/3 членівъ, а столько на Зборѣ не було, то поручено тую справу новому Видѣлу, щоби на слідувичихъ загальніхъ зборахъ отвѣтній предложивъ внесенія.

До нового Видѣлу, котрый заразъ другого дня уконституувався, вибрано: Емілія Нечайєвна, яко предсідателька (она та провадить касу); Іванна Левицка, містопредсідателька; Софія Бучинська, секретарка; Евгенія Порайкова, бібліотекарка; Кляядія Куридовичевна, запомогли товариству значнійшими датками. Всіхъ доходівъ мало товариство 388 зл. 95 кр., а розходівъ 188 зл. 20 кр.; оставши готівкою въ касі 200 зл. 75 кр. Грошъ умѣщений въ "Народній Торговії". Вкладки випливали дуже правильно. (Список членівъ оголошений въ 29 ч. "Дѣла" с. р.).

Оба спроводданія принято до відомості. Потому велася довша діскусія надъ внесенiemъ п. Камілѣ Литвиновичевною, аби змінити статутъ въ той спробі, що цвіле товариства відъєднаніє: а) помаганье біднимъ учасникамъ, дівчатамъ черезъ запомоги а въ даномъ случаю черезъ залишеніе въоспиталища "Лівобічного"; б) піддерживанье та піднесене обряду церковного черезъ украшенніе церкви". Поне же до вмѣнії статуту потребно присутності 2/3 членівъ, а столько на Зборѣ не було, то поручено тую справу новому Видѣлу, щоби на слідувичихъ загальніхъ зборахъ отвѣтній предложивъ внесенія.

До нового Видѣлу, котрый заразъ другого дня уконституувався, вибрано: Емілія Нечайєвна, яко предсідателька (она та провадить касу); Іванна Левицка, містопредсідателька; Софія Бучинська, секретарка; Евгенія Порайкова, бібліотекарка; Кляядія Куридовичевна, запомогли товариству значнійшими датками. Всіхъ доходівъ мало товариство 388 зл. 95 кр., а розходівъ 188 зл. 20 кр.; оставши готівкою въ касі 200 зл. 75 кр. Грошъ умѣщений въ "Народній Торговії". Вкладки випливали дуже правильно. (Список членівъ оголошений въ 29 ч. "Дѣла" с. р.).

Коли поглянемо на минутий робъ діяльності товариства рускихъ жінокъ въ Станиславовѣ, то бачимо, що Русини доважно займаються всіми справами, що Русъ въ нашихъ часахъ дотикаються радо та съ одушевленіемъ витаютъ кожный, хочъ бы наименій успіхъ въ діяльності Русинівъ, свои труды жертвують дуже радо для дѣлъ товариства, та же діяльність єсть въ очахъ загалу.

Того-жъ дні по 8 годинѣ устроило товариство вокально-музикальний вечериць съ огнітъ та забавою съ танцами, о чѣмъ написше окремо до того упрощеній спроводавець. (Огъ 14 (26) падоміста частъ, що єже ї, написана — Ред.)

Коли поглянемо на минутий робъ діяльності товариства рускихъ жінокъ въ Станиславовѣ, то бачимо, що Русини доважно займаються всіми справами, що Русъ въ нашихъ часахъ дотикаються радо та съ одушевленіемъ витаютъ кожный, хочъ бы наименій успіхъ въ діяльності Русинівъ, свои труды жертвують дуже радо для дѣлъ товариства, та же діяльність єсть въ очахъ загалу.

Софія Бучинська. Видѣль уконституувався въ той спробѣ: містопредсідателькою вибрана Ю. Нечайєвна, на руферинку запомогли Ф. Огнівська, на касирку І. Полянська, на контролерку Л. Полянська. Понеже благородительна цвільє общества єсть міжъ кожному Русинівъ вибрана, про то належите бодай коротко почати результатъ въ дѣланія касиною.

Капіталь въ 1884 році виносить въ книжкахъ щадничихъ 1850 зл. 07 кр. Въ 1885 році виїзнуло 288 зл. 46 кр. Капіталь виносить 2023 зл. 61 кр. Запомоги достали відъ общества "Рускихъ Дамъ" въ 1885 році: Евгенія Желєховська 75 зл. Іосифа Гулінка 50 зл. К. Долинська 8 зл. Ловинська 4 зл. 50 кр. Конюшевська 2 зл. Насальська 10 зл. Іанна Левицка 14 зл. Коломиць 5 зл. Юлія Шашкевичъ 5 зл. А. Потурал 20 зл. Е. Калиновичъ 5 зл. Глинковська 4 зл. Лисинська 10 зл. Вітковиць 5 зл. Бабій 5 зл. Федась 8 зл. Пороховська 11 зл. Федевъ 10 зл. Гоцка Аполонія 5 зл. Фолюсевичъ 5 зл. Шеховичъ 5 зл. — Лиця, получивши запомогу, суть по більшій часті сироти по священикахъ та посвіщаючі школи публичні.

Ось запомоги більші капіталу: 109 зл. 57 кр.

Разомъ представлена становище 2312 зл. 07 кр.

Видѣль на запомоги и

инші виїзди 288 зл. 46 кр.

Капіталь виносить 2023 зл. 61 кр.

Запомоги достали відъ общества "Рускихъ Дамъ" въ 1885 році: Евгенія Желєховська 75 зл.

Іосифа Гулінка 50 зл. К. Долинська 8 зл.

Ловинська 4 зл. 50 кр. Конюшевська 2 зл.

Насальська 10 зл. Іанна Левицка 14 зл.

Коломиць 5 зл. Юлія Шашкевичъ 5 зл. А. Потурал 20 зл. Е. Калиновичъ 5 зл. Глинковська 4 зл.

Лисинська 10 зл. Вітковиць 5 зл.

Бабій 5 зл. Федась 8 зл. Пороховська 11 зл.

Федевъ 10 зл. Гоцка Аполонія 5 зл. Фолюсевичъ 5 зл.

Шеховичъ 5 зл. — Лиця, получивши запомогу, суть по більшій часті сироти по священикахъ та посвіщаючі школи публич

и покончить с бар. Кортиро засыпал огороженый
посадъ измученного шефа гимн. школы, на которую
якъ донесутъ "Региа", или буди пожеланій
такъ действовать Дубровин-Стернинъ, дотезерѣш-
тый директоръ школы всеногъ.

(Следует подытожить.) Поля называвшихъ
въотчий выездъ изъ цвѣтка родника на санть до
Годоли, въ дни 28 и 29 буде цвѣтъ давать ав-
діонію въ Будапештѣ. — Гр. Такое заявленіе
жаль по замѣчанію горла, жалко одиннадцать вѣкъ
теперь уѣхше. — Шефъ секціи въ министерствѣ
проспекты, гр. Енцинбергъ приѣзжалъ иногда въ
Годоли до Видя и обѣзъ же сасій урядъ.

Загранчий Державы.

До ситуації на Балкані. Зъ Бѣлграду доносять урядово, що дні 21 с. ж. вечоромъ заключено на водотаѣ таокъ, уложеній черезъ войкову комісію роз'ємъ, котрый має тривати ажъ до дні 13 марта слѣдуючого року. Умову подпишили таожъ комисаръ обохъ армій. Після сен умовы розпочались насампередъ евакуація сербскаго войска зъ краю болгарскаго а познѣше дозволиша почнуть уступати Болгаре. Въ сей точкѣ отже виднала комісія воля Болгаръ и уважалася ихъ воину шобъду, а Сербы можуть тиже потешатися, що имъ лиши для того никако не насампередъ уступати зъ видиньского округа, бо они мають до своєї границы около 50 кільометровъ, під часъ коли Болгаре зъ Проту до болгароки границѣ потребують зробити лиши 15 кільометровъ. Зъ того самого жерела доносять дальше, що комісія визначила вzdовжъ границії пашъ неутральний на 6 кільометровъ шаровій. Въ слідъ за тиже настуਪати теперъ іменованіе делегатовъ для розпочати переговоровъ въ справѣ заключення мира. Комісію войкову чекал — якъ каже вѣденьска „Зонн-под Монтагштг“ — ще друга важливша задача, бо навѣть само заключеніе мира. Теренъ до сего праготова-ный: Порта годится на все, и хоче лиши, щоби вожднико ружелівокъ вѣна була залагодженна на під-ставѣ загальнно-европейскогопорозумія; Болгарія пристала на все въ Сербія, жось кое ще дуже ненадо, годитоя такожъ съ свою судьбою. Миръ спочинав отже теперъ майже лиши виключно въ рукахъ державъ європейскихъ. — О симої комісії воинской можемо ще то тутъ вказанити, що предсѣдателемъ си выбрано італійскогопредста-вителя, оберштейтенанта Черутти а то для того, що Італія дала перша ініціативу въ справѣ вы-сланія войкової комісії на поле вѣни. — До „Montagsblatt-у“ доносять зъ Софії, що кн. А-лександеръ повѣдомивъ министровъ, що Порта надоболяла ему запитанье, чи скоче би обягти урядъ ген.-губернатора вождної Румелії, такъ якъ би сеть означений въ статутѣ. Князь отка-зывався отъ сего и заявивъ, що вольвъ-бы радшеabdикувати, якъ згодатися на таке предложеніе.

Н О В И Н К И.

Григорій Врецьона,

слушатель правъ, членъ товариства „Академичне
Братство“ и „Проовѣта“, одинъ зъ найпатріотич-
нѣйшихъ и найвиднѣйшихъ дѣятелѣвъ мѣжъ мо-
лодежею академичною, всѣми любленый и пова-
жавый за-для своего праведного характеру и вель-
ми симпатичнои вдачы, умеръ дня 19 с. и., зао-
смогреный св. тайнами евхаристія и елеопомаз-
ання, въ самой веснѣ, бо ледви въ 21 роцѣ на-
дѣйного житя. Смерть сего молодого, але многого
обѣцюючого чоловѣка вызвала правдивый глубо-
кій жаль мѣжъ воїнз львовокими Руинамп, а то-
тымъ бѣльше, що покойникъ бувъ сыномъ загаль-
но-поважаного и многого заслуженого патріота Гри-
горія Врецьоны, редактора рускои „Школьной
Часописи“ котрого сего роки вдошевлена таї

"Часописи", котрого сего року злощастна доля
навѣщуе другимъ уже тяжкимъ, страшнымъ уда-
ромъ. Выховавъ онъ двохъ сыновъ, якъ двохъ
соколбъ, обохъ ровно способныхъ, ровно добрыхъ,
ровно дорогихъ батьковскому серцю. Родичъ ба-
чили въ нихъ едану свою потѣху, надѣю, подпо-
ру старыхъ своихъ лѣтъ а загаль рускій бачивъ
въ патріотично выхованихъ и способныхъ молод-
цяхъ, будучихъ добрыхъ роботниковъ на народ-
ной инвѣ. Такъ не довелось бачити нѣкому вѣнця
сихъ надѣй. Ще и поль року не уплило, якъ
молодшій зъ нихъ, уkońченый матурностъ погасъ
саме въ найкрашой порѣ житя, а ще не встигла
порости травою его могила, коли другій, старшій
пошовъ его олѣдомъ, а нещасливій родить отра-
тили поолѣдну дитину, поолѣдну надѣю. Нехай
же шире сочувство всерії львовской русков гроп-
мады буде имъ хочь слабою отрадою въ тяжкомъ
ихъ горю, нехай сей загальний жаль и тая щира
згадка, яку подишили по собѣ ихъ соколы, буде
для вихъ потѣхою, нехай участъ восьхъ въ жалю
ихъ аменшить хочь трохи сей жаль.

Пожороны бл. п. Григорія Врецьоны отбу-
лясь вчера по полудни съ цѣлою торжественностию
рускаго обряду. Дванадцать Всч. отцѣвъ подъ про-
водомъ Впр. крыл. М. Малиновскаго, патомцѣ
руской и лат. духовныхъ семинарій, мужеска и
женская семинаріи учительской и множество ру-
ковъ нублики взяли участіе въ пожоронахъ. Хоръ
патомцѣвъ спѣваю прекрасно при домѣ, дорогою
и надъ могилою трогающей пѣсни. Надъ гро-
бомъ покойного промовилъ сердечными словами
пѣйперше о. д-ръ Іосифъ Левицкій, подносячи
взорцемъ чистотѣнъ и свойства покойного молод-
ца отребу науки, что они отъ давна! безъ по- | чо
ронной прикуки удерживаютъ учителейъ, что | зъ
ихъ селѣ больша половина дѣтей умеетъ читати | юн
— Столь красивыи заостивъ въ понедѣлокъ отро-

— Преосвященный епископъ Юліянъ має що передъ 9 л. сѣчня удастись до Станиславова, щобъ наоч-но оглянути свою пальту и перконь и на місці

— На торжество вступленія Пресв. еп. Юліана Пелеша на піддщіті престолу Станіславівській висыдають від народній рускій товариства своїхъ представателей. Именно представляти будуть: 1) тов. „Пресвіту“ проф. дръ Омелянъ Огоповскій і проф. Анатоль Вахнанинъ; 2) тов. імені Шевченка ректоръ політехніки проф. Медведскій і проф. Даниль Гладіловичъ; 3) „Народну Раду“ проф. дръ Олександеръ Огоповскій і проф. Романчукъ; 4) товариство педагогичне фав. Ільницкій і проф. Шухеенічъ; 5) тов. „Руска Бессарабія“ дръ Юліанъ Цілевічъ, проф. Цеглянський і інженеръ Ганечакъ; 6) тов. „Зоря“ архактєръ В. Нагорний і п. Спожарскій; 7) Академічне Братство тов. Ісидоръ Олесницкій і Олександеръ Кулачковскій. Нашу редакцію представити буде отвѣчальний редакторъ Иванъ Ефимъ.

— Впр посоль о. Стефанъ Качада зложивъ на на-
ші руки 5 зр. для бѣдныхъ учениківъ рускої
гімназії а 5 зр. для бѣдныхъ дѣтей рускої школы
народної у Львовѣ.

— Центральний Выдѣль тов „Просвѣта“ у Львовѣ
на своїмъ заѣданю зъ дня 7 (19) грудня о. р.
порѣшивъ слѣдуючій справы: 1) Въ день вступ-
ленія на престолъ еп. Юліана Пелеша дня 10
д. сѣчня 1886 р. выслати яко делегатовъ това-
риства до Станиславова: дра Омеляна Огонов-
скаго и проф. Наталя Вахнанана. 2) Огчитано
другу оцѣнку працѣ І. Б. „Порадникъ лѣкарскій“
и рѣшено порозумѣгши письменно съ авторомъ
что до печатанія сен працѣ. 3) Огчитано письмо
отъ о. С. Єзерскаго зъ Золочева въ справѣ скли-
канія загальнихъ зборовъ тамошніи філії и вы-
брано делегатомъ на тій зборы проф. А. Вахня-
низа. 4) П. Павлови Придаткевичеви, ученикови
школы для промыслу артистичного у Львовѣ, у-
дѣлено замогу въ квотѣ 10 зр. 5) Читальні
въ Креховцяхъ коло Станиславова удѣлено да-
ромъ выдаля товариства. 6) Приято съ пріятно-
гоею до вѣдомости подлку читальнѣ въ Городни-
ци коло Гусятына за подарованій выданія то-
вариства. 7) Постановлено ще передъ Рождествомъ
Хр. выпечатати другій накладъ „Колядъ и ще-
дробовокъ“ Ю. Федковича. 8) Приято до вѣдо-
мости, що голова товариства піднявъ зъ касы
головного уряду податкового звернену палежи-
тость податкову въ квотѣ 1.421 зр. 14%, кр. а.
в. 9) Въ кіяція поладжено поменшій справы ад-
министраційній и приято новихъ членовъ: о. И-
ванъ Яворскаго зъ Лапя; Ивана Барана зъ Чар-
торыї, Стефана Плащинського пѣвца церк. зъ
Лисовець, Осипа Дрималика, правника у Львовѣ,
Дмитра Чорнаго, господаря въ Березинѣ, читаль-
ню въ Креховцяхъ и о. Ивана Сподарика зъ Я-

ончи 12 зр. 31 кр. Противъ сего рѣшенія внесли
основателѣ читальнѣ откликъ до ц. к. намѣстниц-
тва, въ котрому якъ найосновнѣше выказали
неправду повышащихъ закидвъ. Намъ здається, що
закиды тій назѣть въ случаю, коли-бы були прав-
диві, не можуть бути законною причиною роз-
вигання читальнѣ. Атже жъ члены основателѣ ча-
тальнѣ мусоють сходитись и передъ уконостру-
ваньемъ, бо въ противномъ случаю не могло бы
бути беобуды о завязаню якихъ-будь товариствъ
въ загалѣ и самъ законъ о товариствахъ, дозво-
ляючи на укладанье статута черезъ основателївъ
и на ихъ вступній нарады, тымъ самимъ дозво-
ляє вже и на сходини ихъ. Що до другого за-
мѣту, то видається онъ намъ що-найменше див-
нимъ. Вже жъ бо нѣкто не заперечить и нѣкій
законъ того не виказує, щобы членамъ читальнѣ
не вольно було складатись приватно
на угощенье при отвореню читальнї, а що до та-
кої приватної складки, котрої врештѣ назѣть не
можна назвати складкою въ стисломъ слові того
значеню, причинились може и не-члены, то въ
тому ачей же не може бути нѣчого незаконного,
бо вже самъ статутъ дозволяє читальнямъ прі-
мати дары и бгъ людей посторонніхъ, чого пре-
цѣ посля обовязуючихъ у насть законовъ нѣкому
не можна заборонити. Зваживши въ кінці, що
цѣлею складки було, якъ стверджує рѣшеніе ста-
роства, закупленіе їды и напитківъ для гостей,
отже цѣль зовсімъ невинна, — тяжко намъ вы-
толкувати собѣ, въ якій способѣ винайшло тутъ
староство въ поступованю основателївъ колизію
съ закономъ о товариствахъ. Для того маємо
повну надїю, що ц. к. намѣстництво прихилиться
до отклику основателївъ и не дозволить, щобы
стремленія громади Березовиця мала, шарти у
себе науку и проовѣту, придавленій були въ са-
момъ зародѣ.

— Въ черновецкому товариществу педагогическому, ко-
тре побояя первостной своеи программы мало олу-
жити потребамъ цѣлого школьнаго на Букови-
нѣ безъ взгляду на характеръ национальный
школъ, взяли верхъ теперь выключно самій ру-
манизаторы, ворожій розвоєви русини въ буко-
винскихъ школахъ. Зъ тои причини завзывае
черновецка „Буковина“ буковинскихъ Румановъ
до встановання собѣ окремого руского товариства
педагогичного, котре бы стояло на сторожи правъ
рускаго языка въ буковинскихъ школахъ. До
сего многоважного дѣла пересылаемо буковинь-
скимъ патріотамъ и отъ насъ щиро-руське „По-
магай Богъ!“

— Въ черновецкихъ семинарияхъ учительскихъ и спо-
лученыхъ съ ними школахъ вправъ было въ ро-
цѣ 1884/5 воіхъ учениковъ и ученицъ руской
народности 131. Зъ того числа припадає на му-
жеску семинарію учит. 37, жіночу 11, на му-
жеску школу вправъ 45, жіночу 19, на пригото-
вляючій курсъ 18 и на дитячій огородъ 1.
— Презенту на Трибуховцѣ одержавъ о. Левъ

— Вечерницъ тов. „Зоря“, устроеній минувшой не- Лушпиньокій.

— До заведення дяківського при соб. церкви св. Юра принятый Іоанъ Савковъ на мѣсце Корнила Новосада.

— Именования и перенесения. Судія новѣтій Л. Майоръ перенесеный зъ Сколього до Рыманова.

— Советникъ будівництва при львівському мѣстництвѣ К. Сетті іменованый предводителемъ коміою другого попыту державного для виїзду інженеріи въ львівській політехніцѣ. — Адъюнктъ інженерії Д. Янь іменованый інженеромъ львівського робітництва.

— Міністерство робітництва іменувало ц. к. надлѣпничими слѣдуючихъ п. к. львінічихъ: Теофіля Гадзинського въ Уторопахъ, Івана Зарицкого въ Ославахъ, Франца Заячковскаго въ Косоовѣ и Володиолава Корницкого въ Коломиї.

сей отзначається передовсій великою оригинал-
ністю і мелодійнотою, часті переходи обду-
маний щасливо і умотивовані зм'ягченнямъ текоту,
а цѣлобіть представляється въ загалѣ дуже симпа-
тично і въщє сему хорови такъ окору популяр-
ноть, яку здобула собѣ давнійша композиція
его-жъ автора п. заг. „Гуллян“. Кромѣ сен-
тіонівъ отсінавъ хоръ зовсімъ поправно що:
Вахиліана „Наша жазль“ і дві веселі п'еси
„А тъфу тобѣ цуръ та пекъ“ і „Жѣнка нѣма“.
Поміжъ співами виголосивъ членъ товариства
п. Еогеній Спожарокій съ великимъ жаромъ і
попнимъ зрозумільнемъ патріотичний стихъ По-
доляніна „До молодежі“, другій членъ тов. П.
юнг. Прокоповичъ съ рівнимъ зрозумільнемъ і глу-
бокимъ чувствомъ А. Могильницкого „Ныніш-
ній Галичъ“ (уступи зъ поеми „Скитъ Маняв-
скій“) а п. Є. К. отогравъ дуже гарно на цитрѣ
свою власну композицію „Путнурі зъ рускихъ
народнихъ п'есень“. Въ загалѣ зробили тѣ вечер-
ніць дуже користне враженіе на присутніхъ і
пожадаїть було-бы, щоби товариство „Зоря“
якъ найчастійше устроювало подобній вечериць
і о сколько можна виключно власними силами

ци и о сколько можно выиграть вакансии одинаковых специальностей.

власти его о памбрене закладати у Львові тай-
ні товариства соціалістичні. Арештований єсть
сыномъ знаменитого варшавського лѣкаря-оку-
листа.

— Въ Тарновѣ призначається сими дніми судъ пра-
сажихъ адъюнкта судового вѣдомства Тухові, Якова
Рабиновича, виновнимъ надъужити власти ури-
дові и засудивъ его на 5 мѣсяцівъ тяжкої
візницї.

— Межнародный конгресъ гигієническій має зобрата-
ся въ Віднѣ въ 1886 р.

— Господарска выставка открыта буде въ Чер-
нівцяхъ днія 5 вересня 1886 р.; при сїй нагодѣ
має вѣдомство Чернівцій архіквізъ Рудольфъ.

— По одній часій горобинъ узвѣзъ мертвымъ И-
ванъ Стасішинъ, господарь зъ Солонки, приї-
хавши 15 с. и. съ сыномъ до Львова и вступи-
вшіи передъ вѣдомствомъ до шинку при ул. стры-
жской. Тѣло нещаоливого вѣзвѣзъ сынъ до дому.

ВѢСТИ ЗЪ ЕПАРХІИ ЛЬВОВСКОЇ.

Въ пропозицію на Рыкѣ въ дек. золочев-
ского призначають: I) Іванъ Івановичъ въ Нушу,
II) Теоф. Петровскій въ Рыковѣ, III) Іоанъ За-
фіовскій въ Петликівцяхъ; въ співѣ: 4) Володи-
миръ Прооуківцій въ Черепинѣ.

Душпастирскій посады получили оо.: Гри-
горій Федоркъ, вѣдомство въ Опірцѣ; Петро
Шанковскій, супорядництво въ Голуботовѣ.

Ведомий оо.: Густавъ Дроздовскій, яко па-
рочъ въ Кіївіанахъ; Северинъ Стрельбицкій яко
сотруд. въ Іванковѣ; Степанъ Высоцанський яко
завѣдатель въ Глянинахъ-Заставію.

Додатокъ осоїстий зъ фонда реліг. уд-
дадо въ замѣстницство мо. Михайлъ Вагилевичу, Ан-
тону Варію і Іоану Рудницкому по 100 зр.
рочно.

Отпустити на 6 вѣдмѣль получивъ о. Ино-
латъ Браїловскій, парочъ въ Бурдяківцяхъ.

ВѢСТИ ЗЪ ЕПАРХІИ ПЕРЕМЫСЛСКОЇ.

Імъованій о. Клементій Лопущанський,
парочъ въ Вербіжі, дек. горожанського, завѣда-
телемъ того жъ деканата, на мѣсто дотеперѣшньо-
го о. Іоана Грабовеъского, що получивъ пре-
зенту на парочъ. Добровілні, дек. мокріанського.

Завѣдательство парохії Лашки мурованій,
дек. старо-сольського, получивъ о. Северія Ко-
ростенській, сотрудникъ зъ Олешичъ.

Новопоставленій пресвитери получили слѣ-
дуючі посады: Гр. Морозъ, супорядництво въ До-
бропіллі; Анд. Прухницкій, супорядництво въ О.
Жомлі, дек. судово-вишенького; Волод. Полян-
ській, супорядництво въ Полянівцяхъ; Алексій
Очабрукъ, супорядництво въ Істрівичахъ, дек.
сокальского; Іоанъ Волосянський, завѣдательство
населенії Грозівка, дек. добромильського; Поль-
івкѣ Кмітъ получивъ до часу мѣсце другого
проповѣдника при тутешній катедральній хра-
мѣ поки не послѣдує его перенесеніе въ Віднѣ
въ цѣлі докторизованія.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— Павло Надрага, директоръ школы народной
въ Горлицяхъ, упокоївся въ 40 роцѣ життя а въ
20 роцѣ звалъ учительського. Яко правый сынъ
Руси, покойный держався въ межі Мазурами крѣп-
ко св. церкви и обряду руского, въ зносинахъ
товарищахъ симѣло выступать съ рукою бес-
кою, заховувавъ звичай и обычай рускій и въ об-
рядѣ нашій зостань похоронений, яко того собѣ
при конці життя яко найсердійше бажань. Вѣч-
на ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Товариство "Просвѣта" порѣшило на загальне
жаданіе выдати другій вакладъ въчерашніхъ
вже "Колядъ и щедрівокъ" Ю. Федоркевича. Но-

ве въданье розширене и дополнене, въде ще
передъ лат. новымъ рокомъ и коштувати буде
6 кр. бгъ примѣрника.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вп. А. Г. въ Зборовѣ. Рекламованій числа вы-
шли; до конца року ще 1 зр. — Всич. И. П. въ
Каменівградѣ. Добре. — Вп. А. З. въ Станиславовѣ.
Пріїде 1 зр. 50 кр. — Всич. И. Д. въ Устю Ст. До
конца року ще 2 зр. зъ "бібл. вайзъ. повъ". —
Всич. М. С. въ Делятѣ, 8 зр. получили; числа вы-
шли; до конца року ще 4 зр. — Всич. А. С. въ
Б. Грошѣ приданіи на окладини почиліи мы
на предплату при дальшої посылцѣ просимо тоє
уваглядити.

Подяка.

Перенятій безмежнимъ жалемъ по отратѣ
найдорожнаго бгца бл. п. Василія Литвино-
вича, емерита и властителя реальности въ Бобр-
цѣ, позволяемо себѣ зложити на томъ мѣсці най-
шаршу подяку вѣбмъ, котрѣ численно участю
въ похоронахъ, отбувахъся днія 15 с. м., поч-
тили память помершаго. До особлившої відячності
почувавшись для Вп. о. Евг. Дверовича, гр. к.
пароха Бобрки, котрый беззинтересно и зъ вла-
сною ініціативы бѣдствіи останкамъ нашого бл.
п. бгца послѣдну услугу а кромѣ сего запросивъ
ди участа ВП. оо. Им. Штогрила зъ Стрѣлюкъ и
Вак. Иляшевича зъ Соколовки, котрій не менше
беззинтересно поспішили на то вѣзванье, за що
имъ яко найширше дакуемо. Съ робно відячною
памяткою збережемо въ серцяхъ нашихъ беззин-
тересні участа въ сихъ похоронахъ Вп. о. Ант.
Анджевскаго, лат. пароха Бобрки, дальша П. Т.
урядникъ ц. к. суду въ Бобрцѣ, показавшихъ
овою присутностею, яко дорогою есть имъ па-
мять Покойного, въ конці П. Т. мѣсцемъ инте-
лігентії и мѣщанства.

Не маючи зможи въ пишій способъ вѣдя-
читись, бажаю запевнити Іхъ сюю дорогою о
нашої вѣчай для Нихъ відячності.

Ігнатій Литвиновичъ, синъ покойного; Антонъ Красуцкій, зять покойного съ цѣлою
родиною.

НАДОСЛАНЕ.

Зъ Форарльберга Люстенау. Ваша Благо-
родність! Симъ поспѣдаю, що я страдавъ вже че-
резъ богато літъ на корчъ жалудка и запобѣръ и що
зъ помежі всѣхъ средствъ, якої я уживаю найлѣп-
ше помогла менѣ швайцарскій пітулка аптекара Р.
Брандта и для того поручавъ-бы я іхъ вѣмъ тимъ
що не подобій недугу страдають. Зъ поважаніемъ,
Іосифъ Фіцъ, майстеръ кравецкій.

Треба завѣдѣти, що кожда коробка
швайцарськихъ пітулокъ аптекара Р. Брандта (можна
достати въ антикахъ по 70 кр. за коробку) має
бѣль хрестъ въ червономъ полі и підписъ Р. Бран-
дта а всій іншаки запаковані треба откідати.

Ц. Н. уприв. галиц. акційний

БАНКЪ ГІПОТЕЧНИЙ

продажа по курсѣ дневніомъ

5% Листы Гіпотечній

1523 2—? якъ такожъ

5% Преміованій листы Гіпотечній

Поручена зъ провінції въканує от-
воротно поштою безъ провізії.

Накладомъ Редакції "Дѣла" вийшли доси:

1. Въ оборонѣ чести зъ нѣмецкого Г. Рай-
мунда, 3 томи въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр.
50 кр. (съ пересыл. 2-70)
2. Дышъ зъ россійскаго П. Тургенева. Цѣна 1-50 зр. (съ перес. 1-70)
3. Степанъ Лаврентій, зъ англійскаго Ео-
вароса. 2 томи въ 1 книжцѣ. Цѣна 2
зр. 70 кр. (съ пересыл. 2-90)
4. Любовь Убогого Молодця, зъ францу-
зскаго Октава Фейлата. Цѣна 1 зр. 20
кр. (съ пересыл. 1-30)
5. Новорочній Дзвони, зъ англійскаго К.
Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
6. Грошѣ зъ прація, зъ шведскаго Дядька
Адама. Зъ томи въ одній книжцѣ. Цѣна
3 зр. 20 кр. (съ пер. 3-40)
7. Мѣщанське племя, зъ нѣмецкого Г. Рай-
мунда. Цѣна 1 зр. 20 кр. (съ пересыл.
ю 1-35)
8. Зъ великого свѧтого, зъ французскаго О-

Хто купує найменше за 10 зр., дѣстает 20% робату.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію "Дѣла" дѣстати:
Безталаніе Сватанье, образъ зъ галицкого
житя, написанъ Василь Барвінокъ (В.
Барвінський). Цѣна 80 кр. (съ перес. 90
кр.) Весь дохдъ призначений на фондъ
стипендійнаго імені Вол. Барвінського.
Кобзарь Т. Шевченка ч. I., опублікований въ
полотно і съ възблоченою заголовкою.
Всї повноші книжки суть набутвѣній на подарунки.

"ОДЕССКІЙ ВѢСТИНИКЪ"

(шестидесятій годъ изданія).

Съ 1-го января 1886 года подписная цѣна на "Одесскій
Вѣстникъ" понижена на два рубля.

Съ 1-го января 1886 года "Одесскій Вѣстникъ" буде
выходити єжедневно, не исключая понедѣльниківъ и двій по-
праздничныхъ.

Въ Одессѣ: 1) въ Главній Конторѣ "Одесскаго Вѣстника"
(Ришельевская улица, дому Бродокаго, бывш. Карузо, противъ
дома Католицької церкви).

Іногородніе могутъ адресовать денежные пакеты непосред-
ственно по почтѣ: "Въ Главній Контору "Одесскаго Вѣстника",
въ Одессѣ".

Условия подписки: Съ доставкою въ Одессѣ или пересы-
лкой во вѣдь города Россія: на годъ 12 р. полгода 7 р., 3 мѣся-
ца 4., 1 мѣсяцъ 1 р. 30 коп., Безъ доставки въ Одессѣ: На
годъ 10 р., полгода 6 р., 3 мѣсяца 3 р., 1 мѣсяцъ 1 р. Загра-
вичные подписчики доплачиваютъ за пересылку по 50 к. въ мѣ-
сяцъ къ цѣнѣ безъ доставки.

Разорочка подписной платы допускается для подписываю-
щихся на годъ съ 1-го января по третій годамъ со внесеніемъ:
1-го января — 4 р., 1-го апраля 4 р., и 1-го августи — 4 р.

Въ кредитъ "Одесскій Вѣстникъ" высыпается казеннымъ и
общественнымъ учрежденіямъ и служащимъ въ нихъ по письмен-
нымъ официальнымъ предложеніямъ.

Рисунки будутъ помѣщаться въ "Газетѣ" только относя-
щіеся къ интересующимъ въ дан-
ный моментъ событиямъ, лицамъ
и предметамъ. Быть альбомомъ
случайно набранныхъ за границей
риносковъ предоставляемъ
нашимъ, такъ называемымъ, ил-
люстрированнымъ журналамъ.

Паризійські моди отъ рису-
ноками и викройками въ натураль-
ную величину будуть прилагать-
ся 6 разъ въ годъ.

Для легкаго чтенія, кроме
новостей и рассказовъ въ самой
"Газетѣ", въ теченіи года при-
лагается 6 книгъ переведовъхъ
романовъ и повѣстей.

Въ видѣ подарка розыска-
ется подписчиками въ конці 1886
года: "Крестный Календарь" на
1887 годъ и, несомнѣнно, од-
инъ выпускъ иллюстрирован-
нихъ "Драмъ Шекспира" въ
лучшемъ переводе.

Подписная цѣна на 1886
годъ: безъ доставки на годъ 4
руб.; съ доставкою же и пере-
сылкою на годъ 5 руб., на пол-
года (съ января и іюля) 3 руб.
на полгода 1 руб. 60 коп., на
1 мѣсяцъ 60 коп. За гранцу —
годъ съ пересылкою — 7 руб.

Адресъ Конторы Редакції:
Москва, Никитскій бульваръ д.
В. Гатцукъ.

"ГАЗЕТА ГАТЦУКА"

литературная, художественная
и промышленная.

Выходитъ въ 1886 году безъ предав-
рительной цензуры.

"Газета А. Гатцукъ" —
преимущественно политическая.
Цѣль її — предлагати въ сї-
мѣдѣ возможно полній от-
четъ за недѣлю по всѣмъ теку-
щимъ вопросамъ жизни — полі-
тическимъ, літературнімъ, нау-
крайствомъ и торговли. Для лучшаго
осуществленія її въ 12-й годъ изданія "Газеты" пригла-
шены къ участію въ ней луч-
шие офиціальные силы Россіи.

Рисунки будутъ помѣщаться въ
"Газетѣ" только относя-
щіеся къ интересующимъ въ дан-
ный моментъ событиямъ, лицамъ
и предметамъ. Быть альбомомъ
случайно набранныхъ за границей
риносковъ предоставляемъ
нашимъ, такъ называемымъ, ил-
люстрированнымъ журналамъ.

Паризійські моди отъ рису-
ноками и викройками въ натураль-
ную величину будуть прилагать-
ся 6 разъ въ годъ.

Для легкаго чтенія, кроме
новостей и рассказовъ въ самой
"Газетѣ", въ теченіи года при-
лагается 6 книгъ переведовъхъ
романовъ и повѣстей.

открыта предплата на исторический журналъ

КІЕВСКАЯ СТАРИНА

на рѣкѣ 1886 (Умній речникъ).

Журналъ "Кіевская Старина", посвященный истории южной Руси, главно бытовой, буде выходить вся попередніхъ лѣтъ и въ 1886 що місяцъ кождого 1 (13) книжками въ 12 и больше аркушами съ приложениями портфелью южно-русскихъ дѣлъ.

1521 2-3

Въ 1886 роць будуть по-мѣсячній издалини статії:

Учебный заведенія юго-западного края послѣ первого польскаго восстания (современные записки И. М. Собитова); Годопоракъ, или автобиографическая записка И. Острожского-Лохвицкаго (1761-1846 г.), обывателя г. Корчи; Дневникъ С. И. Лашковича, черніговскаго обывателя (70-хъ годовъ XVIII вѣка); Письма изъ осажденного Севастополя (1853-1855 г.) къ архіеп. Илліокентію; Очеркъ истории дѣліровскаго козачества до половины XVII ст., - рядъ статей проф. В. Б. Антоновича, имъ же редактированныхъ Записки Ф. Еланевскаго (1561-1604 года) и Диалогъ похода Конецпольскаго противъ казаковъ 1626 г.; О візії греческаго и римскаго спасителя ратуши на малорусскую свадьбу, проф. Н. Ф. Сумцова; О научномъ изученіи колодокъ, егоже и А. Г. Радиновскому (очеркъ изъ истории южно-русской литературы XVII в.), егоже; Выборъ малорусскихъ депутатовъ въ Екатерининскую комиссию Д. И. Багалія; Лица Старой Малороссии - Кулаки и Ломиковіе, А. М. Лазаревскаго; Угорокъ русины, яхъ судьба, права и обязанія, П. И. Феерчака; Сатирическая литература актоворынка XVII в., О. И. Левицкаго; Незадавленные материалы для истории Заполія, Д. И. Эваринскаго; Запорожье въ памятникахъ устнаго народного творчества, Л. П. Новицкаго; Секретная переписка запорожскаго Коша А. А. Скальковскаго; Дѣлъ поѣздки съ Н. И. Костомаровъ, В. П. Горленка; Нарѣжный (историко-литературный) дѣлъ, егоже; Низдѣйныи сочиненія Скворцовъ (описаніе) и Переяслава Борисовскаго съ родными, егоже; Историко-литературная дѣлательность А. И. Стороженка, П. С-е; Воспоминанія о Шевченкѣ, Ф. Лободы и пр.

Предплата на рѣкѣ: въ Киевѣ 8 руб. 50 коп., въ Россіи 10 руб., за границю 11 руб. Предплата принимается лишь на цѣлый рѣкѣ. Хто скохче набуты журналь за 4 попередніи роки дѣлаетъ 20% рабату, за три роки 15%, за 2 роки 10%.

Въ Галичинѣ и въ загалѣ въ Австро-Угоріи предплата на "Кіевскую Старину" приимає ред. "Дѣла" (15 зр. а. в. рочно).

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ

ХІНЬСКО-РОССІЙСКОЮ

ГЕРБАТЫ

Е. Ф. РІДЛЯ

У ЛЬВОВѢ

поручаетъ маевого збору:

"Сонго" . . . . . 1 зр. 60 кр.
"Souchong чор. сббръ м.3" . . . . .
"Souchong чорна" . . . . . 2 " "
"Каузы" . . . . . 4 " "
"Melange de Londres" . . . . . 4 " "
"Реско" . . . . . 3 " "
"Караванія" . . . . . 4 " "
"Карапанія напереди" . . . . . 6 " "
"Гумпукъ перво" . . . . . 3 " "
"Гумпукъ біличка" . . . . . 4 " "
Чорна гербата Souchong маевого сббръ въ оригинальныхъ хінськихъ скринькахъ и оловомъ опакованія 3 зр. 70 кр. Гербатъ висячія 1/2 кильо 1 зр. 20 кр. въ півлуч. гербаты 1/2 кильо 1 зр. 50 кр.

Замовленія зъ провинціи высказываютъ оборотною поштою. Опакованіе нечислится. 1444

Въ Січні 1886 року выде зъ друку першій томъ поезії

Володимира И. Масляка.

Выданіе обійтима съ 8-10 аркушами зъ друку на великовімъ папері съ вільєткою, зложеню въ нашихъ народныхъ взорвѣ.

Цѣна предплатна разомъ съ пересыпкою поштовою лиши 1 зр. Познайшіе буде цѣна піднесенса.

Предплаты и замовленія пріимають такожъ Редакція "Дѣла" въ Друкарні тов. им. Шевченка въ Львовѣ, улица Академічна ч. 8.

Цѣс. кор. уприв. галицкій

АКЦ. БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

выдає во ЛЬВОВЪ и черезъ філіи
въ Краковѣ, Чернівцяхъ и
Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВЫЙ

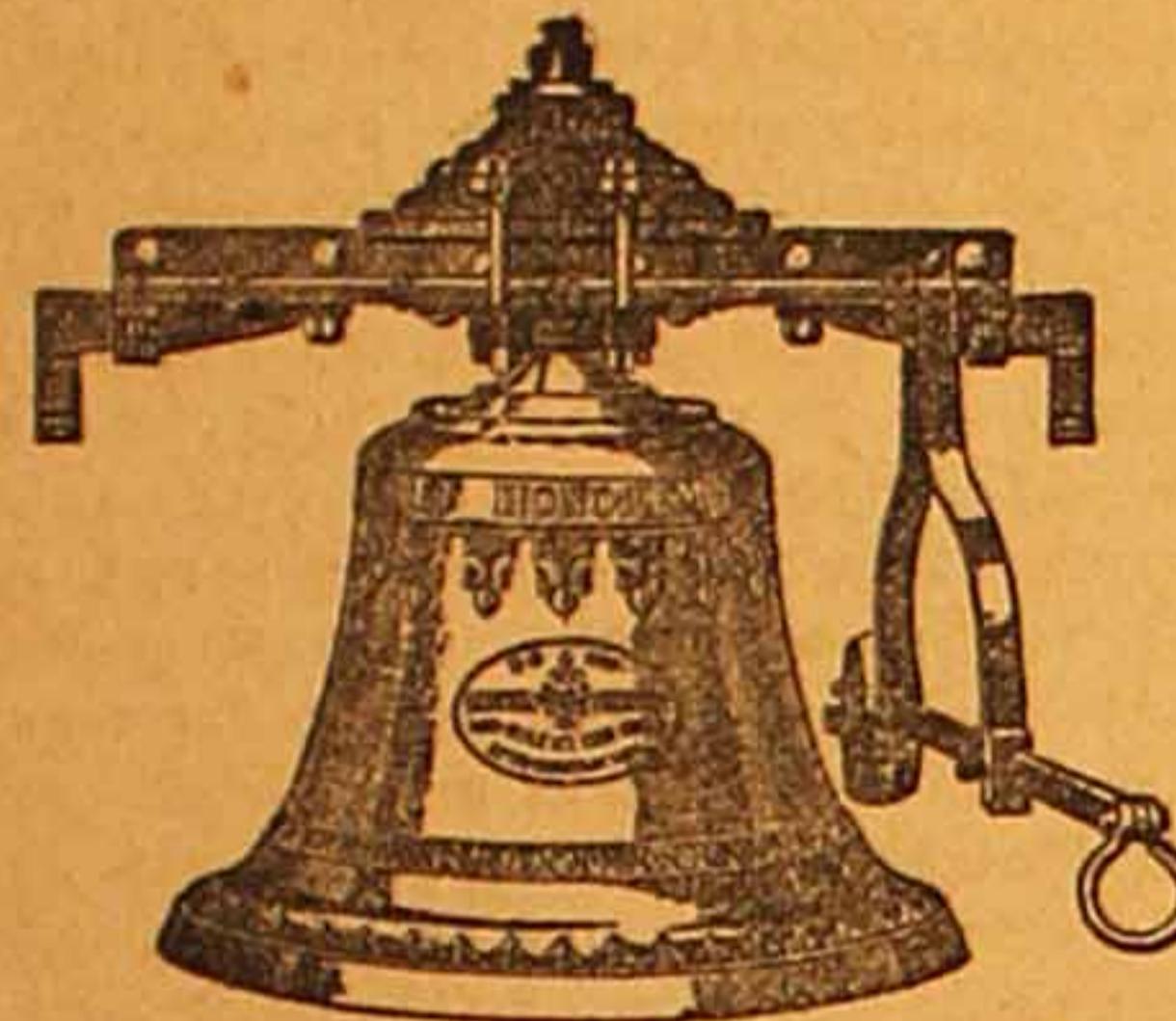
4% платній въ 30 днѣвъ по выпов.
4½ % " 60 " "

Львовъ, 7 січня 1884.

ДИРЕКЦІЯ.

(Передрукъ не платитъ.) (1348 54-2)

Ц. к. придворна ліарня дзвонівъ
П. ГІЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

що дзвоны виснують на тревалости. Припоручанія виконуються якъ найскоріше, точно и дуже дешево при найвыгоднішихъ уловіяхъ заплаты. Гармонічній дзвоночокъ до пристрібування съ силовими и голосними дзвоночками.

Зъ альпаки: 1 складъ съ 4 дзв. по 14 зр., 1 складъ съ 3 дзв. по 11 зр.

Зъ мосилъ: 1 " 4 " 10 " 1 " 3 " 8 "

Огнічнія: Выстава въденська 1873, два медалі за поступь за складъ дзвоночокъ для въденської Votivkirche 260

сотинарь ваги. Выстава промышл. у Вѣднѣ 1880 зол. медаль.

Заложена 1838. Доставляє 3348 дзвоночокъ, 1,080,370 кільограмъ ваги.

Зъ сего до Вѣднѣ для 31 церкви 83 штуки дзвоночокъ 86,069 кільограмъ разомъ и 2 дзвоночокъ для нового ратуша 3345 кір. ваги.

1288 Надвіжка коштівъ даромъ. 24-24

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

купує и продає

всѣ ефекти и монеты
підъ найприступнішими уловіями.

5% Листы Гипотечній

5% Листы Гип. преміований

котрій послія закону зъ дня 2 Липня 1868 (Дн. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвишошо постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до уміщування капіталовъ фондовыхъ, пушкарськихъ, кавцій супружескихъ військовихъ, на кавцію и вадія

можна въ сій Конторѣ получить.

(до висловання съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинції виконуються безъ проволоки по курсу днізномъ, не числячи нѣякої провізії.

ТОРГОВЛЯ РЪЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

В. СТАХЕВИЧА

въ Тернополі

поручаетъ Всечестному Духовенству и Почтеніимъ Братствамъ церковнымъ при надходачихъ сватахъ богато заосмотреній складъ знарядій, образій и ризъ церковныхъ по найдешевшихъ цінахъ.

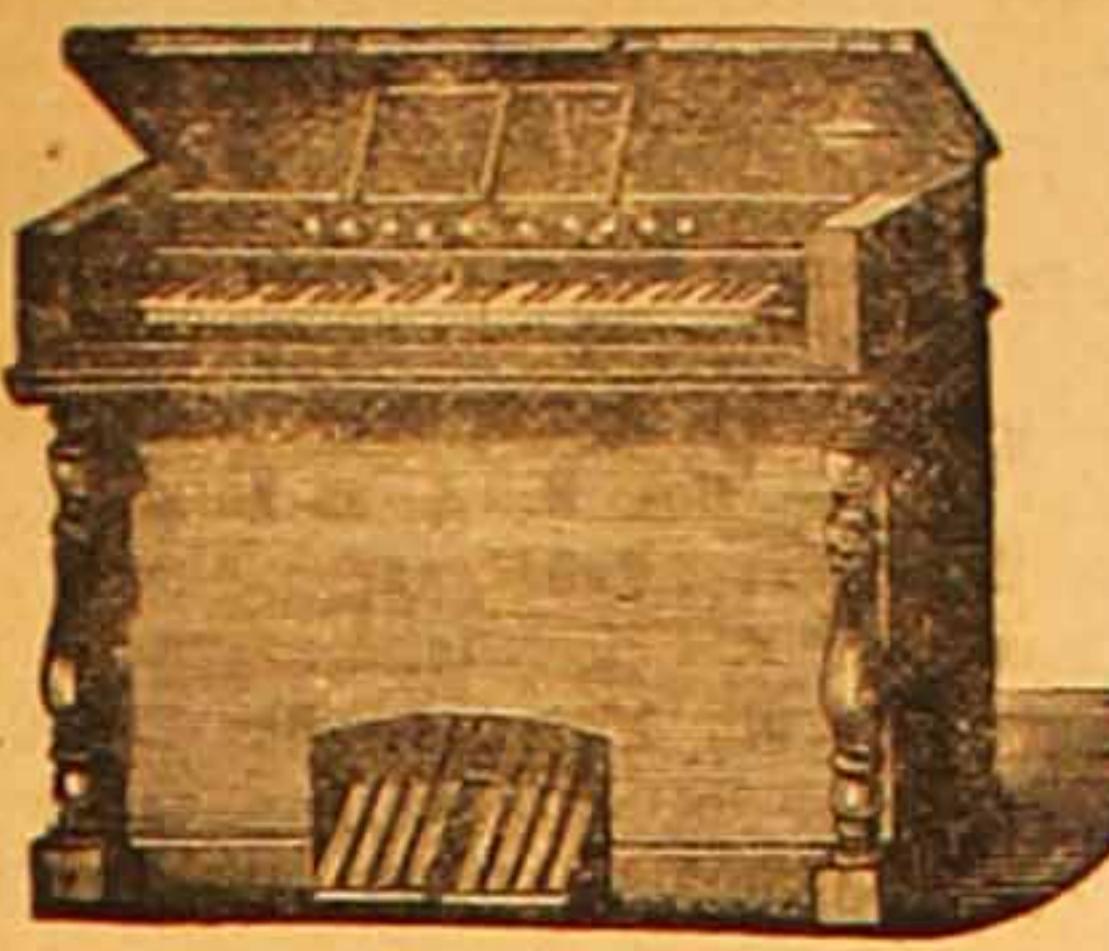
На Коляды поручаютъ для дѣтей:

Коляды або піснѣ на Рождество Христово по 20 кр. Образки малі съ рускими написаніями за 100 штуки по 35 кр., 40 кр., 45 кр., 60 кр. и зр. 1 выше.

Медалі и хрестики французскій различній величини по 8 кр., 10 кр., 15 кр., 20 кр. и выше за тузину.

О ласкаві замовленія упрашаю!

В. Стакевичъ въ Тернополі.

ОПОВІЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Високоповажаній отцѣ духовній уряджує при церквахъ хоры, прото поручаю мою фабрику гармонію (або фістармонію) до учения слѹзу.

Високоповажаній п. проф. Н. Вахтангів купивъ до же дати Високоповажаній Отцемъ духовнімъ о томъ даже пожиточномъ інструментѣ найменшу информацию.

Цѣна тихъ інструментовъ отъ 70 зр. а. и выше.

Дасъ такожъ на рати.

1372 30-?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первок въ Галичинѣ фабрики органовъ и гар-

моноюмъ у Львовѣ, ул. Хорунжія ч. 9.

5-10 **БРИТВЫ** 1516

правдиві швейцарскій и англій-

2-25, 2-10, 3 в. т. д. поручають

Братя Лянгнеръ

Львовѣ, улица Галицка ч. 16.

Вже вийшовъ
Илюстрований

КАЛЕНДАРЬ
„Просвѣты”
на 1886 рокъ

укладу Василя Лукича.

Змѣстъ: Календарь историчній, астрономичній и церковній.

сѧть съ увагленіемъ входу и заходу сонця и місяця, отмѣти місяція и стану поздуха; календарь жівідівскій.

Часть информаційна: Ізъсерскія родини. Вильказъ оплатъ стемпиловъ за найбажнійшій справи

Свѣдѣцтво! До свѣтла. Бюро експортового на відходъ!

Пришлѣте намъ відворотно поштою ще 36 штуку тихъ держь, які мы вже одержали за постплату на залізниці. Чуста Зинциордъ.

Голендорфъ товариство господаре.

Телеграма! Orient-Export-Bureau! Пришлѣть менъ заразъ знову 14 штуку держь, які я вже одержавъ. Графъ Ароній Nagy Arpony.

Заявленіе!

Черезъ інтервенцію п. проф. австро-угорскаго посла въ Бѣлградѣ застновлено сербско-болгарську війну и я змущений мій въ цѣльхъ воєннихъ въ великой масѣ нагромаджений складъ

Дергъ на конѣ

зъ треваломъ и густо тканомъ, а при тьмъ и съ вовною мішанкою а для тога и на одѣяла доброго матерія, 185 см. довжини а 115 см. ширини, продаваю за всю ціну и розсылаю

1 штуку по зр. 1.55 за постплатою.

Дерги для фіякрівъ

зъ ясножитімъ тломъ и чорними краями 180 см. довгї а 115 см. широкї за штуку зр. 2.50, які довго вистас запасъ.

Що недобре, пріймася назадъ безъ трудності.

Листы прошу адресувати до

Orient-Export-Bureau, Wien, Favoriten.

Свѣдѣцтво! До свѣтла. Бюро експортового на відходъ!

Пришлѣте намъ відворотно поштою ще 36 штуку тихъ держь, які мы вже одержали за постплату на залізниці. Чуста Зинциордъ.

Голендорфъ товариство господаре.

Задовічайний успіхъ! Брошуроу о тьмъ розсылаю даромъ.

Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиві можна одержати вѣтъ A.

Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.

Preis a Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFANZ FL. 5.70. O.W.

NEUE (13.) UMGEBARKEITE ILLUSTRIATE AUFLAGE